

Lex Sarah dnr 147/2023

Rapporten inkom: 230616
Utredning inledd: 230616
Rapportör: Handläggare BUF Familjehem
Rapporterad verksamhet: Gemensamma resurser

Utredare: Hanna Hall, kvalitetsenheten

Sammanfattning

En mamma kontaktar socialtjänsten och önskar hjälp att besöka sina familjehemsplacerade barn för att berätta att deras pappa avlidit. Sociala jouren åker tillsammans med mamma hem till barnen i familjehemmet och lämnar beskedet. Barnen blir rädda när mamma kommer tillsammans med socialtjänstpersonal eftersom de tror att mamma kommit för att hämta dem. Myndigheten har inte noterat att det funnits beslut om umgängesbegränsning.

Frågeställning

- Vad har inträffat?
- Har det inträffade inneburit ett missförhållande i den mening som avses med bestämmelserna i lex Sarah?
- Behöver verksamheten vidta förbättringsåtgärder för att säkerställa att det nu uppmärksammade inte upprepas?

Respondenter

Barnhandläggare/rapportör BUF Familjehem
Sektionschef Familjehem
Sektionschef Sociala jouren
Handläggare Sociala jouren
Systemförvaltare ProCapita/LifeCare

Händelseförlopp

Tre syskon är placerade i familjehem och nämnden har beslutat om umgängesbegränsning enligt 14 § LVU.

Barnens pappa avlider oväntat varpå barnens mamma kontaktar socialtjänsten för att få hjälp att lämna dödsbeskedet till barnen.

Händelsen inträffar under en långhelg då ordinarie personal inte är i tjänst varför ärendet hanteras av sociala jouren.

Mamma vill omgående lämna beskedet till sina barn. Myndigheten kontakter jourhemsföräldrarna som vill invänta nästa vardag då ordinarie handläggare är åter i tjänst.

Dagen därpå ringer mamma på nytt och handläggare noterar då att ordinarie handläggare slutat. Mamma är påtryckande och menar att hon kommer lämna beskedet själv om inte socialtjänsten vill hjälpa till. För att säkerställa barnens trygghet bedömer myndigheten att de ska följa med. Senare samma dag åker handläggare tillsammans med mamma och anhöriga till barnen till jourhemmet där dödsbeskedet lämnas.

Jourhemmet har för syskonen varit en fredad miljö som mamma inte tidigare besökt. Enligt jourhemsföräldrarna blir barnen rädda då mamma kommer tillsammans med personal från socialtjänsten. Efteråt reagerar barnen med lättnad eftersom de trott att mamma kommit för att hämta dom.

Styrande lagar och föreskrifter

- När ett barn vårdas enligt LVU är det socialnämnden som ansvarar för att den unges behov av umgänge med sina föräldrar och vårdnadshavare så långt som möjligt tillgodoses. Vid planering av umgänge är det den unges behov som står i centrum och är avgörande för genomförandet. Socialnämnden får besluta om begränsning av umgänge i de fall det är för barnets bästa (14 § LVU).
- Barn ska inte hållas åtskilda från sina föräldrar mot sin vilja, utom när det är för barnets bästa. Barn som inte bor med båda föräldrarna ska ha rätt att träffa båda två regelbundet (artikel 9, Barnkonventionen)

Missförhållandet

Myndigheten har inte sett beslutet om umgängesbegränsning i verksamhetssystemet. Viktig information som skulle kunnat påverka bedömning och agerande har missats.

Missförhållandet riskerar drabba andra barn i liknande situation och måste åtgärdas för att säkerställa att alla barn får det stöd och skydd de har rätt till.

Orsaker

Myndigheten har inte sett beslutet om umgängesbegränsning i verksamhetssystemet eftersom beslutet ligger "gömt" i en utredning och inte som ett verkställt beslut med pågående insats. Flera handläggare har varit inne och läst i syskonens akter men ingen har

uppmärksammat beslutet. Beslut om umgängesbegränsning, i likhet med hemlighållande av vistelseort, kan fattas under pågående LVU-vård eller i SoL-utredning parallellt med beslut om omedelbart omhändertagande och placering. Sociala jouren går in i akuta ärenden/situationer. De handlägger aldrig hela LVU-processen och har därför inte vana att navigera i pågående insatser och avslutade utredningar för att finna denna typ av beslut. Barn, Unga och Familj, som arbetar i hela LVU-processen, vet var de ska titta för att se eventuella beslut om umgängesbegränsning och hemlighållande av vistelseort. Gemensamma resurser har inte samma vana och har inte fått information om hur de kan söka fram besluten.

En lex Sarahutredning tar aldrig ställning till bedömningar. Handläggarna uppger att *om* de vetat att det funnits beslut om umgängesbegränsningen hade det *kanske* påverkat deras planering och genomförande. Kanske hade de valt att genomföra mötet någon annanstans och låtit jourhemmet vara en fortsatt fredad plats. Kanske hade de resonerat att det var den tryggaste platsen att lämna beskedet på. Vetskapen om umgängesbegränsningen hade inte ändrat myndighetens agerande. Att gå mamma till mötes och meddela dödsbeskedet skyndsamt och i närvaro av socialtjänst bedömdes vara för barnens bästa.

Omedelbara åtgärder

Omedelbara åtgärder bedömdes inte nödvändiga.

Ytterligare vidtagna och pågående åtgärder

- Lathund för hur myndighetsdelarna på gemensamma resurser kan söka fram alla beslut i ett ärende har tagits fram och spridits till berörda.

Har något liknande hänt tidigare?

Nej.

Finns det risk för att något liknande kan inträffa igen?

Om de föreslagna åtgärderna vidtas bedöms sannolikheten att något liknande inträffar igen som låg.

Anmälan till IVO

Det rapporterade bedöms inte utgöra ett allvarligt missförhållande enligt lex Sarah. Det inträffade ska därför inte rapporteras till Inspektionen för vård och omsorg (IVO) utan enbart användas i utveckling av nämndens kvalitetsarbete.

Beslut

- Att godkänna utredningen
- Att inte anmäla ärendet till IVO då det inträffade inte bedöms utgöra varken ett allvarligt missförhållande eller en påtaglig risk för allvarligt missförhållande enligt 14 kap 7 § Socialtjänstlagen.

Helsingborg den 231129

Johan Klingborg
Socialdirektör

Utredningskällor:

Journal

Rapportör

Sektionschef

Socialekreterare

systemförvaltare